

Full diocesà

17 de setembre del 2017

p5 – Capella Sepulcral del germà Saperas

p8 – "Fàtima", glossa del bisbe

El Papa Francesc visita Colòmbia

El Papa Francesc arribava dimecres de la setmana passada a Bogotà, on era rebut rebut per multituds. Un cop baixat de l'avió fou rebut pel cap d'Estat, Juan Manuel Santos, i la seva esposa, María Clemencia Rodríguez.

De seguida Francesc va rebre un colom de la pau que li va presentar Emmanuel, el fill nascut en la captivitat de Clara Rojas, política que va estar gairebé sis anys segrestada per les FARC.

El Papa va trencar el protocol per abraçar diversos discapacitats, entre ells militars i policies ferits en combat, un dels quals li va lliurar un petit obsequi, com també va abraçar nens amb síndrome de Down.

El Papa va rebre els adolescents en situació de vulnerabilitat social, que l'esperaven més tard a la Nunciatura apostòlica a Bogotà. Un grup de joves, en les veus d'Angie i Ferney, recuperats del món dels carrers i les drogues, van saludar emocionats el Papa.

"Moltes gràcies per la valentia i pel coratge, no us deixeu robar l'alegria", va dir als nens i joves que viuen al carrer, i els va demanar això: "Que ningú no us robi, que ningú no us enganyi, no us deixeu robar l'esperança."

La Colòmbia que visita el Papa és un país immers en un esperançador procés de pau que intenta posar fi a cinquanta anys de conflicte armat, en una societat polaritzada per aquest motiu i amb fortes desigualtats socials.

«Quantes vegades hauré de perdonar al meu gèrma el mal que m'haurà fet?»

Diumenge XXIV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recordat dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

(27, 30-28,7)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor.

(Salm 102)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

(14, 7-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set.» Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li

deia: Tingueu paciència i us ho pagaré tot. Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: Paga'm tot el que em deus. L'altre se li llançà als peus i el suplicava: Tingues paciència i ja t'ho pagaré. Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu? Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

(18, 21-35)

«Tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.»

Per què hem de perdonar

Jean Hakolimana, prev.

Aprofitant les lectures d'aquest diumenge, convé subratllar un aspecte del perdó que no sempre hom té en compte. Entre altres finalitats, el perdó ens és una antídota contra el mal del qual hem estat víctimes. En efecte, el mal tracte rebut, no sols ens fereix en el que som, sinó que tendeix a injectar-nos una llavor del mal que, amb el temps, ens fa actuar d'una determinada manera. Per això la història de la humanitat té documentats casos de víctimes que, sense aquest procés de curació interior, amb el pas del temps acaben reproduint sobre els altres el mateix comportament dels seus antics botxins. La ciència del comportament ho anomena *mimetisme*. Sense el camí d'autocuració del qual el perdó forma part, la víctima pot ser víctima doblement. Primer pel mal tracte rebut, i segon en quant va interioritzant la imatge del seu botxí amb el risc de quedar marcat per ell i de reproduir-lo en el seu tracte amb els altres.

De fet, la primera lectura d'aquest diumenge relaciona directament el perdó i la salut: "*L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut?*". Perdonar és un gest ecològic. Evita que la contaminació del mal es vagi propagant i permet així purificar l'ambient interior i exterior infós pel Creador. En el perdó, creients i no creients coincidim afirmant-lo com el gest més excel·lent de la naturalesa humana. Ara bé, mentre els no creients l'afirmen com a fruit d'un esforç laboriós, nosaltres sabem que és un do, que acollim i fem fructificar. Perdonats, aprenem a perdonar, perquè "Crist va morir i va tornar a la vida"

La imatge

Com s'esdevé en l'amor, el perdó també és un art. No naixem amb un perdó innat, sinó que n'anem aprenent en practicar-lo.

A la pregària del Senyor demanem al Pare que ens perdoni les ofenses com nosaltres perdonem als qui ens han ofès. Posem una mesura a Déu! Sortosament la misericòrdia divina és més gran que la que fem servir nosaltres, i ens permet perdonar.

Paràbola del servent implacable (c.1620).
Domenico Fetti

Lit. hores: Setmana IV

18 dilluns

—Sant Josep de Cupertino, prevere (1603-1663)
—Sant Ferriol, màrtir (s.IV)
1 Timoteu 2,1-8 / Salm 27 / Lluc 7,1-10

19 dimarts

—Santa Maria de Cervelló, verge (s.XIII)
—Sant Gener, bisbe i màrtir (s.IV)
1 Timoteu 3,1-13 / Salm 100 / Lluc 7,11-17

20 dimecres

—Sant Andreu Kim Taegon, prevere, i sant Pau de Chong
—Sant Eustaqui, màrtir (s.II)
1 Timoteu 3,14-16 / Salm 110 / Lluc 7,31-35

21 dijous

—Sant Mateu, apòstol i evangelista
Efesis 4,1-7.11-13 / Salm 18 / Mateu 9,9-13

22 divendres

—Sant Maurici, màrtir
1 Timoteu 6,2c-12 / Salm 48 / Joan 8,1-3

23 dissabte

—Sant Pius de Pietrelcina (1887-1968)
—Santa Tecla, verge i màrtir
—Sant Constanci, màrtir (s.V)
1 Timoteu 6,13-16 / Salm 99 / Lluc 8,4-15

24 diumenge XXV de durant l'any / Cicle A

—La Mare de Déu de la Mercè
—Sant Gerard, bisbe (980-1043)
Isaïes 55,6-9 / Salm 144 / Filipencs 1,20c-24.27a. / Mateu 20,1-16a

Inauguració de l'exposició: "En plein air. Tomàs Boix. La pintura com a passió"

Museu Diocesà i Comarcal

Una vuitantena de persones assistiren, el passat dia 6 de setembre a la tarda, al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona a la inauguració de l'exposició "En plein air. Tomàs Boix. La pintura com a passió (1886-1951)". Fou un acte distès que començà amb els parlaments institucionals a càrrec de les autoritats presents i continuà amb una visita guiada.

Agraïm la presència de tots els presents a l'acte, però en especial la de la filla del pintor, la Sra. Pepita Boix, que exercí amb distinció d'ambaixadora de l'obra del pintor solsoní.

La mostra es podrà veure fins al 26 de novembre al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona. Es tracta d'un autèntic recorregut per la vida d'un dels pintors més importants de principis del segle XX a la Catalunya Central, un autèntica passejada per indrets paisatgístics genuïns.

Recordem els horaris del Museu Diocesà i Comarcal:

- De dimecres a dissabte: d'11 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.
- Diumenges i festius: d'11 del matí a 2 del migdia.

Pelegrinatge a la Sagrada Família de Barcelona

Recordem que, amb motiu de les beatificacions dels màrtirs claretians, el 21 d'octubre vinent s'organitza un pelegrinatge a la Sagrada Família de Barcelona.

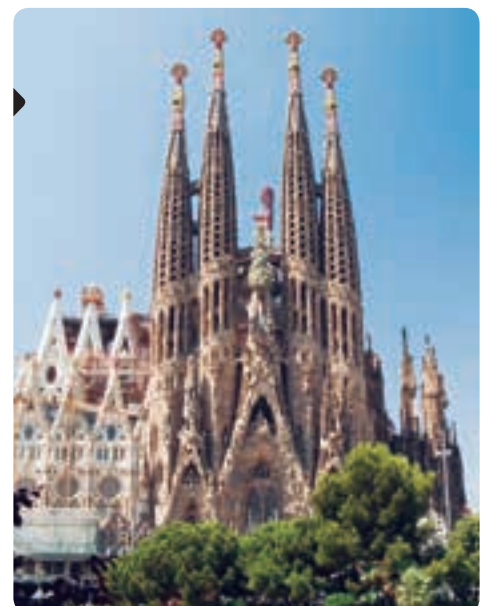
La jornada començarà a les 10 del matí amb la cerimònia de beatificació, presidida pel cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants.

En acabar aquesta celebració ens traslladarem al restaurant la Pineda de Gavà on tancarem la jornada amb un dinar de germanor.

Informació i inscripcions, fins al dia 28 de setembre:

Cesca Roig - 609 96 54 50 – legrin2001@yahoo.es

Preu: 18€ (autocar) + 18€ (dinar)

Capella sepulcral del germà Saperas

Josep Castellà / Foto: Josep Maria Martí Carnicer

En ocasió de la propera beatificació del germà Ferran Saperas, la junta d'obres de la Parròquia de Tàrrega aprovà les obres de renovació de la capella sepulcral del futur beat. Els murals han estat encarregats al pintor targarí Josep Minguell. Tals obres es realitzen durant aquest estiu i es troben en una fase ja bastant avançada d'execució.

En la data del memorial de la mort del germà Ferran, el mateix Minguell explicà el sentit de les pintures, les quals tenen una base bíblica, inspirades especialment en el llibre de l'Apocalipsi, amb imatges que fan referència a les virtuts

del màrtir en els diversos moments de la seva persecució i mort. Aquestes imatges del martiri del G. Ferran Saperas també permeten d'explicar el martiri cristià en general.

La remodelada capella amb els seus bonics murals, la futura imatge del beat, urna i reliquiari, se sufraga íntegrament gràcies als donatius dels fidels targarins i dels devots del germà Ferran. La campanya ciutadana recull ajuts de la comunitat cristiana, la qual sempre ha tingut una devoció especial per la figura i el testimoni del màrtir Ferran, recordat de 1939 ençà a la parròquia targarina.

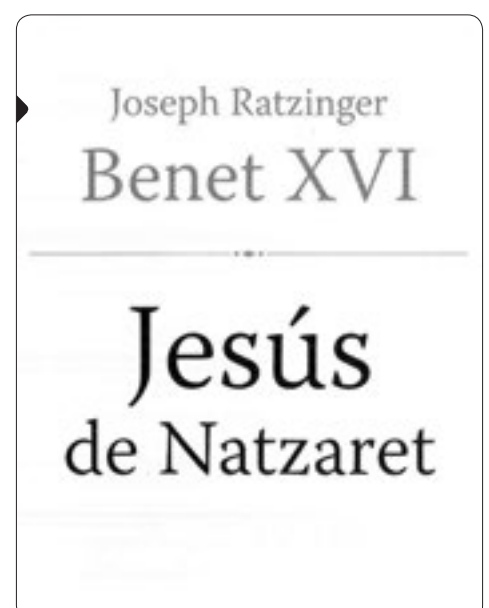
Curs de Cristologia al Seminari de Solsona

El Moviment Cristià de Gent Gran "Vida Creixent" organitza un curs de Cristologia seguint el llibre *Jesús de Natzaret* del papa emèrit Benet XVI, el qual curs es durà a terme al Seminari de Solsona, un dissabte de cada mes.

Les dates són les següents: 23 de setembre, 28 d'octubre, 25 de novembre, 20 de gener, 17 de febrer, 17 de març, 21 d'abril, 26 de maig i 16 de juny, en horari de 10 a 2/4 d'1 del matí.

Impartirà el curs el president diocesà de Vida Creixent, Sr. Vicenç Quinquilla. Va adreçat als membres del Moviment de Gent Grant, però és obert a tothom qui s'hi vulgui apuntar.

Per a inscripcions: estruchini@gmail.com - 639 88 18 70

Sant Ferriol, protector de les oques

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

Sant Ferriol fou militar i formà part de la legió romana. En no voler abjurar de la seva fe cristiana i en oposar-se a adorar els ídols, sofrí martiri l'any 304 a la població francesa de Vienne. La seva festa litúrgica se celebra el dia 18 de setembre. Les dades sobre el martiri de sant Ferriol les podem trobar en el llibre sobre els miracles atribuïts a sant Ferriol que escriví Gregori de Tours; un conjunt de dades que, d'alguna manera, foren recollides i divulgades en la lletra dels goigs que es canten per la festa del sant, on es fa esment que sant Ferriol "cura coixos i febreros, adolorits, mancs i leprosos". A Catalunya, sant Ferriol ha estat un dels sants de més notable veneració popular, ja que compta amb un santuari propi a Ceret (Vallespir) i amb una població sota el seu patronatge –Sant Ferriol, a la Garrotxa–i, sobretot, té força capelles dedicades a les comarques gironines, com ara a Sarrià de Ter, a Pont Major, al veïnat de Fornells de la parròquia de Besalú, a Figueres, Falgons, Vilabertran, Santa Pau i Olot, entre altres.

El framenor català fra Ferriol Isern, que al seu temps fou mestre de filosofia i teologia, escriví una vida popular de sant Ferriol que durant els segles XVIII i XIX comptà amb nombroses edicions, assolint una gran divulgació la que estampà l'any 1882 Tomàs Carreras, que tenia la impremta situada a la pujada de Sant Martí, davant mateix del Seminari de Girona (vegeu la *Vida del gloriosíssim màrtir Sant Ferriol* composta per fra Ferriol Isern, Girona 1882), on el pare Isern hi esmentà que "En Barcelona, en lo Convent dels PP. Trinitaris Descalços, també hi havia una Capella molt curiosa dedicada a Sant Ferriol. En la muntanya de Montjuich, en Barcelona, també hi havia altre Capella sua molt antiga, que per las guerres fou arruïnada" (p. 14). Més recentment, el periodista catòlic Àngel Rodríguez Vilagran ha publicat una nova semblança del sant, protector de les oques, que ha titulat: *Sant Ferriol, soldat de Déu* (Centre de Pastoral Litúrgica, 2016).

Hi ha una llegenda catalana on es narra com Sant Ferriol hauria estat capità d'un escamot de lladres i que, després d'una confessió amb l'abat del monestir de Sant Pere, decidí comunicar als seus companys, reunits en una taverna de Besalú, que deixava la mala vida; aquests, en no voler acceptar la decisió del seu capitost, el mataren i el tiraren dins d'una gran bóta. Després d'aquest fet succeí que el vi de la bóta no s'acabava mai i cada vegada era més gustós, fins que el ta-

verner hi descobrí el cos sense vida de sant Ferriol.. D'ací que els enòlegs i amants del vi de la comarca de la Garrotxa i de l'Empordà tinguin a sant Ferriol com a patró de la "Venerable Confraria de la Bóta de Sant Ferriol" i que, alhora, també sigui tingut com a protector de les oques.

Entre els nombrosos miracles atribuïts a sant Ferriol, el pare Isern, en la ja esmentada *Vida* de sant Ferriol, hi recollí una especial gràcia de curació atorgada a un beneficiat de la catedral de Girona, el reverend Vives, l'estiu de 1544: "Lo Reverent Vives, sacerdot y beneficiat de la Catedral de Gerona, estigué tres anys atormentat de un gravíssim dolor en las caderas, que después se li estengué per tot son cos, y com se ve-gés casi ja desauçiat de metges, invocá devotament al gloriós Sant Ferriol, y dins tres dias se sentí aliviát, y en breu temps del tot curat. Envió una presentalla a la capella del sant à Besalú, en acció de grácias y en memòria y protecció del miracle, al primer de agost del any 1544" (o. c., pp. 14-15).

La capella de l'estadi del F.C.Barcelona

Redacció

La capella de l'estadi del Futbol Club Barcelona, dedicada a la Mare de Déu de Montserrat, és un dels llocs més emblemàtics del Camp Nou. Acabada la construcció de l'estadi, el recinte que s'havia destinat a la patrona de Catalunya va restar com a magatzem, ja que no hi havia prou diners per a deixar finalitzats alguns detalls del Camp Nou.

La imatge de la Mare de Déu de Montserrat que presideix la capella va entrar al Camp Nou el dia de la inauguració de l'estadi, el 24 de setembre de l'any 1957. Fou portada sobre un bariard i passejada per tot el terreny de joc, en bona part sobre les espatlles de membres de la històrica Penya Solera, la primera penya oficial del Barça. Després va ser conduïda i depositada en un petit espai de l'estadi.

Un dia, tornant de Castelldefels, dos dels membres de la Penya Solera que havien portat la Mare de Déu de Montserrat per l'estadi del Barça van tenir un accident de cotxe, i van fer la prometença que si en sortien il·lesos farien un regal a la Mare de Déu. Quan va ser el moment d'anar-li a portar el regal d'acció de gràcies es van emportar la desagradable sorpresa que la imatge de la Mare de Déu de Montserrat es trobava enmig de sacs de runa i de tota mena de materials per a la construcció.

Va ser aleshores que els membres de la Penya Solera van sol·licitar l'autorització del president del Barça, Francesc Miró-Sans, per tal de condicionar una capella digna per a la Mare de Déu de Montserrat.

El llibre

J. Marías, apóstol de la divina razón

E. González Fernández

Editorial San Pablo

Preu: 23,50 euros

592 pàgines

La vida i l'obra de Julián Marías van estar sempre orientades cap a Déu i mai no es va desanimar en el seu esforç per construir una filosofia més apta que fes intel·ligible la revelació cristiana. I d'aquí ve el qualificatiu d'"apóstol de la divina raó".

Davant les realitats de la filosofia i del cristianisme, Marías fa una considerable innovació intel·lectual des de "la perspectiva religiosa en l'estudi dels problemes, sense abandonar-la en cap moment".

Com a catòlic responsable i, per tant innovador, ell creu que és precisament aquesta perspectiva religiosa la que permet veure seriosament la connexió entre ambdues realitats.

Fàtima

Xavier Novell, bisbe de Solsona

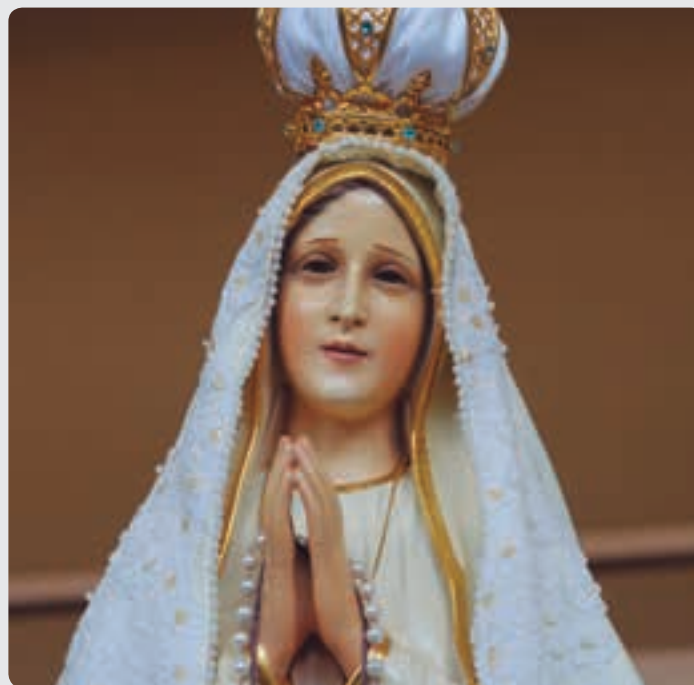

Enguany celebrem el centenari de les aparicions de la Mare de Déu de Fàtima. Com sabeu, aquestes aparicions, aprovades per la Santa Seu, han provocat gran interès i devoció a Portugal i arreu. Hi ha influït, sens dubte, la seva dimensió profètica i tot el fenomen de l'anomenat secret de Fàtima, definitivament revelat per decisió del papa Sant Joan Pau II, l'any 2000, amb motiu del gran jubileu del mil·lenni.

Ja les darreres aparicions provocaren una gran expectació i una gran assistència a Cova d'Iria. Aquest atractiu es va manifestar molt clarament a la nostra diòcesi amb la peregrinació per totes les parròquies de la imatge que va acabar presidint el santuari de Fàtima de Tàrrega, aixecat als anys cinquanta amb aquesta intenció. També la peregrinació anual a Fàtima que, ininterrompudament, se celebra des de fa dècades.

Enguany, a més dels dos pelegrinatges que s'han organitzat, el segon dels quals tindrà lloc a principis d'octubre i encara és possible apuntar-s'hi, tindrem el goig d'acollir la visita d'una de les imatges peregrines de la Mare de Déu de Fàtima. Aquesta imatge arribarà el dia 16 de setembre i visitarà les principals parròquies i zones de la diòcesi fins al dia 3 d'octubre. Veureu publicat el programa en el proper Full.

Aquest estiu, amb motiu d'acompanyar el pelegrinatge a Fàtima de Portugal organitzat per la delegació de Pelegrinatges, he llegit de nou els missatges de Fàtima, una biografia de Sor Lucía, la vident que va viure fins fa uns anys, i el document de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe en el qual es va publicar el secret de Fàtima, els documents Pontificis que varen envoltar aquesta publicació i el comentari teològic de l'aleshores car-

denal Ratzinger, després papa Benet XVI. Us recomano sincerament la lectura d'aquest document, que trobareu penjat a la pàgina web, i que permet prendre consciència de l'alerta de la Mare de Déu a la humanitat als inicis del segle que ha posat en risc la humanitat i que ha perseguit més virulentament l'Església.

Estic convençut que aquesta lectura provocarà en vosaltres un renovat interès pels missatges de Fàtima, per la devoció al Cor Immaculat de Maria, pel rés del Sant Rosari i per una vida de major sacrifici per la pròpia conversió i la de tants pecadors. Tant de bo que us estimuli a participar en alguns dels actes de la visita de la imatge peregrina, especialment el dia 26 al seu santuari, a llegir més sobre Fàtima i a apuntar-vos al proper pelegrinatge. Us ho asseguro que, si és possible, val la pena viure un 13 d'octubre a Fàtima!

